

Ο Άγιος Ευσέβιος ὁ ἱερομάρτυρας ἐπίσκοπος Σαμοσάτων

Ὁ Άγιος Ἱερομάρτυς Ευσέβιος ἔζησε κατὰ τὸν 4^ο αἰῶνα μ.Χ. καὶ ἦταν Ἐπίσκοπος τῶν Σαμοσάτων στὴν Κομμαγενὴ τῆς Συρίας. Ἐζησε στὰ ταραγμένα χρόνια πού ἡ Ἐκκλησία ὑπέφερε ἀπὸ τὴν αἵρεση τοῦ Ἀρείου. Τότε βασιλιάς ἦταν ὁ Κωνστάντιος (338 μ.Χ), γιὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ ὑποστηρικτῆς τῆς σατανικῆς αὐτῆς αἵρεσης, καταχραστῆς, μάλιστα, καὶ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας. Καταδίωξε σκληρὰ ἐκείνους πού ἔφεραν ἀντίσταση στὶς αἰρετικές του προθέσεις. Τότε διώχθηκε καὶ ὑπέφερε πολλές κακοπάθειες καὶ ὁ Ευσέβιος, πού ἦταν ἐπίσκοπος. Ὅμως, ὑπέμεινε ὅλες τὶς δοκιμασίες μὲ θαυμαστὴ καρτερία καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι τελικὰ θὰ νικήσει ἡ Ὁρθοδοξία. Ὅταν πέθανε ὁ Κωνστάντιος, τὸν διαδέχθηκε ὁ Ἰουλιανός, πού θέλησε νὰ ἐπαναφέρει τὴν εἰδωλολατρία. Τότε νέες διώξεις ἄρχισαν γιὰ τὸν Ευσέβιο, πού ἦταν χειρότερες ἀπὸ τὶς

προηγούμενες. Τὰ ἴδια συνέβησαν καὶ μὲ τὸν αὐτοκράτορα Οὐάλη, ποὺ ἦταν καὶ αὐτὸς ὑποστηρικτὴς τῶν ἀρειανῶν. Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Εὐσέβιος διακρίθηκε γιὰ τοὺς ἀγῶνές του κατὰ τῶν αἰρετικῶν Ἀρειανῶν καὶ ἐξορίσθηκε γιὰ τὰ ὀρθόδοξα φρονήματά του, ἀπὸ τὸν ἀρειανίζοντα αὐτοκράτορα στὶς παρὰ τὸ Δούναβη χῶρες. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Οὐάλη, ὁ Εὐσέβιος ἐπανῆλθε στὴν ἐπισκοπὴ του ἀπὸ τὴν ἐξορία του στὴ Θράκη, καὶ ἄρχισε τὴν κάθαρση στὴν ἐπαρχία του ἀπὸ τοὺς ἀρειανούς. Ἀφοῦ ἐχειροτόνησε πολλοὺς Ἐπισκόπους πρὸς καταπολέμηση τῶν αἱρέσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Μάρη, Ἐπίσκοπο τῆς ἀρειανίζουσας πόλεως Δολιχῆς, ἐφονεύθηκε ἀπὸ αἰρετικὴ γυναίκα: Κάποια μέρα, περνοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς αἰρετικῆς γυναίκας. Αὐτὴ μὲ μῖσος τὸν κτύπησε δυνατὰ στὸ κεφάλι μὲ μία μεγάλη πέτρα καὶ τὸν σκότωσε (τὸ ἔτος 379). Ἔτσι, ὁ Εὐσέβιος ἀποδείχθηκε μεγάλος ἀθλητὴς τῆς πίστεως, τοῦ ὁποῦ «τὸ νίκος ἀφθαρσία ἐν ζωῇ πολυχρόνη». Δηλαδή τὸ ἔπαθλο τῆς νίκης του θὰ εἶναι ἡ ἀφθαρσία, ἡ χωρὶς τέλος ζωή.

Ἰούνιος 22

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφίας τοῦ Πνεύματος, καταυγασθεὶς τῷ φωτί, τὸν λόγον ἐτράνωσας, τῆς εὐσεβείας ἡμῖν, Εὐσέβιε ἔνδοξε· σὺ γὰρ ἱεραρχήσας, εὐσεβῶς τῇ Τριάδι, ἤθλησας θεοφρόνως, καὶ τὴν πλάνην καθεῖλες. Καὶ νῦν Πάτερ δυσώπησον, σώζεσθαι ἅπαντας.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τῆς εὐσεβείας κατασπείρας τὰ διδάγματα,
Τὰ τοῦ Ἀρείου ἐναπέτεμες ζιζάνια
Καὶ Μαρτύρων τῷ στεφάνῳ κατεκοσμήθης·
Τὸν γὰρ Λόγον σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι
Ὅμοούσιον καὶ σύνθρονον ἐκήρυξας·
Ὅθεν κράζομεν, χαίροις Πάτερ Εὐσέβιε.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Τριάδος μυσταγωγέ, καὶ τῶν Σαμοσάτων, ποιμενάρχα καὶ ὁδηγέ·
χαίροις ὁ τοῦ Λόγου, πιὼν μετ' εὐφροσύνης, ποτήριον τὸ θεῖον, μάκαρ Εὐσέβιε.